

Motion till riksdagen 2012/13:Ub316

av **Hannah Bergstedt och Fredrik Lundh Sammeli**
(S)

En behovsstyrd skolpeng

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovsstyrd skolpeng.

Motivering

Den så kallade skolpengen är i de flesta fall bestämd som en fast summa per elev. Varje elev är en individ och varje individ har sina förutsättningar att klara av skolsituationen och de krav på lärande, kunskapsnivå och social utveckling som den ställer. Detta ger vid handen att varje elev också har sina behov av stöd. Skollagen föreskriver att varje elev har rätt till det stöd hon behöver för att utvecklas så långt det är möjligt. Vissa behöver inget särskilt stöd, andra behöver stöd som inte kostar så mycket pengar (t.ex. möjlighet till muntliga prov, dator som hjälpmedel) och ytterligare andra behöver stöd som kostar mångdubbelt skolpengen (t.ex. elevassistent eller andra former av utökade personella resurser). När elever har så olika behov men genererar samma summa pengar är det lätt hänt att resurserna snedfördelas och inte hamnar där de bäst behövs.

Vidare har friskolereformen fått en samhällsskiktande effekt. De företag som driver utbildningsverksamhet med vinstintresse har möjlighet att plocka ut stora vinster delvis på grund av den statiska skolpengen. De föräldrar som har resurser att göra ett aktivt val av skola har ofta hög socioekonomisk status. Barn till föräldrar med hög socioekonomisk status lyckas i snitt bättre i skolan än de från sämre sociala förhållanden och är därför mindre resurskrävande. När då alla barn genererar samma summa pengar utökas möjligheten för friskoleägare att plocka ut vinst om de har övervägande del elever från familjer med hög socioekonomisk status. Givetvis riktar sig också friskolorna mot barn till resursstarka föräldrar. På så vis har konkurrensen som skulle

Fel! Okänt namn på

driva upp kvaliteten i skolan bara gynnat de som lyckas i skolan – de övriga har den missgynnat. En behovsstyrd skolpeng skulle troligen göra att de elever som skolorna konkurrerar om skulle bli fler och då skulle de eventuella positiva effekter som konkurrensen på utbildningsmarknaden kan få, komma fler till gagn.

Det enklaste sättet att behovsstyra skolpengen skulle vara att sätta en prislapp på diagnoser av specifika inlärningssvårigheter och neuropsykiatriska funktionshinder. Men den lösningen skulle inte räcka; den är inte i sanning behovsstyrd. Dels kan en elev ha stora behov av stöd utan att för den sakens skull ha fått en diagnos, dels är det mycket individuellt även för elever med diagnoser i vilken utsträckning de behöver stöd för att kunna utvecklas och lära sig så mycket som möjligt. Så för att få till stånd en rättvis och ändamålsenlig resursfördelning i skolan är det viktigt att varje elevs behov vägs in framförallt när personella resurser fördelas.

Stockholm den 4 oktober 2012

Hannah Bergstedt (S)

Fredrik Lundh Sammeli (S)